

VII ZAKLJUČAK

Srpska medijska scena nastavlja da čeka davno obećane reforme u medijskom sektoru. U međuvremenu, Molotovljevi kokteli i eksplozivne naprave bacaju se na kuće direktora medija, i novinara, a najmanje 15% svih elektronskih medija sa izdatim dozvolama nalazi se pred gašenjem zbog besparice koja ih je dovela u situaciju da duguju i regulatorne naknade. Kriza i neregulisani odnosi na medijskoj sceni, nakon brojnih lokalnih i regionalnih medija, po prvi put ugasili su i jednu nacionalnu televiziju – *TV Avala*. Pre nekoliko meseci, napisali smo da bi se, ako nova vlada nastavi da se uhodava sporim tempom kojim je to do sada radila, lako moglo desiti da jednom kad se bude odvažila da uđe u medijske reforme, više uopšte ne bude medija, makar onih elektronskih. Danas, ovu konstataciju možemo da korigujemo utoliko što bi rekli da se vlada jeste odvažila da uđe u medijske reforme, ali za sada još uvek samo deklarativno i verbalno. Na praktičnom planu nastavlja se po starom. Paralelno sa punim ustima povlačenja države iz medijskog vlasništva, vlada, kako poručuju iz direkcije „Politike“, još jednog od medija u kome država vlasnički učestvuje, „razgovara sa novim [privatnim] suvlasnikom „Politike“ o budućim odnosima u toj kompaniji“. Budući odnosi, kako se makar u „Politici“ ispostavilo, svode se na to da privatni suvlasnici postaju „tihi partneri“, odnosno, da ne učestvuju u upravljanju, ostavljajući državi mogućnost neograničenog uticaja i na medije u kojima nije isključivi vlasnik. Ovakav razvoj događaja ne sluti na dobro, koliko god nas nova vlada uveravala u suprotno.